

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 15CoPr/7/2016  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114220496  
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6114220496.1

## Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: CBA Slovakia, a.s., 984 01 Lučenec, Dukelských hrdinov 2, IČO: 36 620 319, zastúpeného JUDr. Alexandrom Filom, advokátom, Lučenec, P. Rádayho 14/A, proti žalovaným: 1/ M. O., nar.X.P. XXXX, bytom G. G.,N. 1, 2/ D. Z., nar. XX. P. XXXX, bytom G. G., H. 4, 3/ F. P., nar. XX. Z. XXXX, bytom X., E. XXX, 4/ Z. H., nar. XX. S. XXXX, bytom G. G., N. XX, 5/ Z. H., nar. X. S. XXXX, bytom G. G., S. XX, žalované 3/, 5/ zastúpené Lexpert s.r.o., 974 01 Banská Bystrica, Horná 15, IČO: 45 976 856, o náhradu schodku, na odvolanie žalobcu a žalovaných 3/ a 5/ proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 15.03.2016, č. k. 10Cpr/4/2014-216, takto

### rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že:  
„Súd návrh z a m i e t a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť odporkyniam 1/, 2/, 4/ trovy konania (trovy právneho zastúpenia) - odporkyni 1/ v sume 263,99 Eur, odporkyni 2/ v sume 112,94 Eur, a odporkyni 3/ v sume 112,94 Eur, na účet ich právnej zástupkyne v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť odporkyniam 3/ a 5/ trovy konania (trovy právneho zastúpenia) - odporkyni 3/ v sume 183,53 Eur, a odporkyni 5/ v sume 175,56 Eur, na účet ich právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že dohoda o hmotnej zodpovednosti je z dôvodu neurčitosti neplatná, pričom v zmysle § 17 ods. 3 Zákonníka práce nemôže byť takáto neplatnosť zamestnancovi (žalovaným) na ujmu. Preto súd žalobu žalobcu, ktorý svoj nárok opiera o neplatné dohody o hmotnej zodpovednosti v plnom rozsahu zamietol. Poukázal na čl. 1 Dohôd účastníkov o hmotnej zodpovednosti s doložkou spoločnej hmotnej zodpovednosti a dospel k záveru, že v tejto časti tieto dohody nespĺňajú jednu zo základných podmienok platnosti právneho úkonu - určitosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa čl. 1 Dohôd o hmotnej zodpovednosti mali žalované prevziať zodpovednosť za dva druhy prevzatých hodnôt. V prvom rade ide o hodnoty - ceniny, tovar a zásoby bez bližšej konkretizácie, žiadny inventúrny súpis nebol žalovaným predložený a nestal sa ani súčasťou dohody o hmotnej zodpovednosti. Neurčité a paušálne vymedzenie počiatočného stavu hodnôt, za ktoré mali žalované prevziať hmotnú zodpovednosť, samo o sebe spôsobuje podľa názoru okresného súdu absolútnu neplatnosť dohôd o hmotnej zodpovednosti. Druhým druhom hodnôt mali byť „všetky iné hodnoty“ zverené počas pracovného pomeru na vyúčtovanie. Aj tu okresný súd poukázal na neurčitú formuláciu, ktorá navyše hovorí len o hodnotách zverených zamestnávateľom konkrétnemu zamestnancovi bez akejkoľvek zmienky o tom, že by malo ísť aj o hodnoty, ktoré prevezmú iní

zamestnanci. Vymedzenie hodnôt formuláciou „iné hodnoty, ktoré budú zamestnancovi počas jeho pracovného pomeru so zamestnávateľom zverené na vyúčtovanie...“ nemožno stotožňovať, napr. so všetkým tovarom a hotovosťou, ktoré sa počas pracovného pomeru zamestnanca ocitnú v predajni. Konkrétne vymedzenie hodnôt, za ktoré zamestnanec preberá hmotnú zodpovednosť, je podstatnou náležitosťou a predpokladom platnosti dohody o hmotnej zodpovednosti. Neurčitý právny úkon je absolútne neplatný. Je zrejmé, že žalobca minimálne v rokoch 2001 až 2012 používal totožný vzor dohody o hmotnej zodpovednosti, ktorá je vo vymedzení „prevzatých hodnôt“ neurčitá. Rozhodnutie oprel o ust. § 182 ods. 1, 2 Zákonníka práce, § 17 ods. 3, § 1 ods. 4 Zákonníka práce a § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

3. Proti rozsudku podali odvolanie žalobca, ako aj žalované 3/ a 5/.

4. Žalobca žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal skutkový a právny záver súdu, že dohody o hmotnej zodpovednosti sú neplatné. Poukázal na rozsudok NS ČR sp. zn. 21Cdo/1901/1998 zo dňa 24.03.1999, uznesenie NS ČR sp. zn. 21Cdo/263/2002 zo dňa 24.02.2003, uznesenie NS ČR sp. zn. 21Cdo/2312/2004 zo dňa 23.06.2005, rozsudok NS ČR sp. zn. 21Cdo/920/2006 zo dňa 03.05.2007, rozsudok NS ČR sp. zn. 21Cdo/2426/2009 zo dňa 10.08.2010, stanovisko NS SR sp. zn. Cpj 50/75 zo dňa 06.11.1975, rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo/248/2009 zo dňa 31.09.2010, z ktorých vyplýva, že podmienkou platnosti dohody o hmotnej zodpovednosti nie je vykonanie inventarizácie hodnôt, za ktoré má pracovník zodpovedať a ani vymedzenie hodnôt, za ktoré zamestnanec prevzal hmotnú zodpovednosť. Obdobné názory na nevyhnutný obsah, resp. podstatné náležitosti dohody o hmotnej zodpovednosti vyplývajú aj z aktuálnej Slovenskej právnickej literatúry, vid' aj SCHRONK R. Zodpovednosť zamestnancov za škodu, Bratislava, Eurounion, 1995, str. 50 - 51. Práve faktor zverenia takýchto hodnôt k hmotne zodpovednému zamestnancovi (spoločne hmotne zodpovedným zamestnancom) zaručuje, že takto formulovanou DHZ nie je možné prevziať hmotnú zodpovednosť za „všetky hodnoty zamestnávateľa určené na obeh a obrat, teda napr. aj za hodnoty na prevádzkach, v ktorých nepracuje“, ako sa to nesprávne uvádza v odôvodnení okresného súdu (vid' str. 4, šiesty odsek zhora). Totiž v prípade schodku len za tie hodnoty určené na obeh a obrat budú zodpovedať všetci spoločne hmotne zodpovední zamestnanci celého kolektívu, takýchto zamestnancov daného jedného pracoviska, ktoré im boli zverené, za iné nie. Poukázal aj na znenie ust. § 184 ods. 3, 4 Zákonníka práce. Zákonník práce výslovne neustanovuje, čo musí byť obsahom DHZ, teda výslovne neustanovuje podstatné náležitosti obsahu DHZ (ako je to napr. výslovne ustanovené pri pracovnej zmluve podľa § 43 ods. 1 Zákonníka práce). Z toho čo je vyššie uvedené (judikatúra, literatúra), vyplýva jednak to, čo je minimálne nevyhnutné písomne dohodnúť v dohode o hmotnej zodpovednosti, v akej forme (nevyhnutne v písomnej forme) a medzi akými subjektmi (zamestnanec pri jej uzavretí už musí mať dovŕšený 18. rok svojho veku), ale aj to, čo sa k jej platnosti z hľadiska jej obsahu už nevyžaduje. Najmä v predajniach potravín je ich zásobovanie tovarom (t.j. hodnotami určenými na obeh a obrat) každodenné, t. j. priebežne sú v nich zamestnancom zverované také hodnoty najrozličnejšieho druhu, ceny, skladby a kvality. Už aj z tohto dôvodu preto nie je možné v texte DHZ už pri jej uzavretí písomne dojednať konkrétny zoznam takýchto hodnôt. Z obsahu bodu 1 všetkých DHZ každej jednej zo žalovaných 1/ až 5/ okrem iného vyplýva, že preberajú hmotnú zodpovednosť za hodnoty - ceniny, tovar a zásoby (rovnaké veci ZP v § 182 ods. 1 označuje, ako veci určené na obeh a obrat), teda za každú vec, ktorá má charakter akejkoľvek hodnoty (napr. tržba, hotovosť, tovar a pod.), a že tieto musia vyúčtovať. Teda z uvedených DHZ jasne vyplýva, aké hodnoty podľa nej sa majú pokladať za prevzaté. Ani ďalší text z bodu 1 v DHZ „... iné hodnoty...“, nemôže byť chápaný ako niečo nejasné, alebo nezrozumiteľné. Totiž k zvereniu (zverovaniu) takýchto hodnôt (resp. iných hodnôt) určených na obeh a obrat, dochádzalo v prípade žalovaných priebežne, prakticky skoro každý deň počas výkonu ich práce v danej predajni, t. j. zakaždým, ako bol do nej dodaný akýkoľvek nový tovar. Z toho vyplýva, že sa v DHZ výslovne dohodlo aj to, že zamestnankyne sú, resp. budú hmotne zodpovedné aj za každý, až po podpísaní DHZ do danej predajne dodaný tovar.

5. K odvolaniu žalobcu podali vyjadrenie žalované 3/ a 5/. Uviedli, že podané odvolanie sa absolútne nezaobera požiadavkami na právny úkon v zmysle Občianskeho zákonníka, a teda vôbec nereaguje na dôvody, pre ktoré bol návrh zamietnutý. Neplatnosť DHZ spôsobuje predovšetkým neurčité vymedzenie hodnôt, za ktoré mali niesť žalované zodpovednosť. Napriek tomu, že žalobca bližšie nešpecifikuje konkrétny okruh zamestnancov určitého pracovného kolektívu, tak na strane 6 odvolania bez konkrétnej argumentácie vylučuje, že akceptácia jeho argumentácie by znamenala prevzatie zodpovednosti za „všetky hodnoty zamestnávateľa určené na obeh a obrat, teda napr. aj za hodnoty na prevádzkach,

v ktorých nepracuje“. Žalobca neinformoval žalované o tom, že sú zaradené na pracovisko s inými zamestnancami s DHZ. Žalobca sa snaží zneužiť fakt, že sám porušoval kogentné ustanovenie § 184 ods. 1 Zákonníka práce, ktoré zamestnávateľovi ukladá povinnosť vykonať inventarizáciu, napr. pri uzatvorení DHZ alebo skončení pracovného pomeru. Spoločná hmotná zodpovednosť žalovaných nevznikla, v tejto súvislosti je potrebné hľadiť na to, aký je obsah právneho úkonu a nie ako je označený. Judikatúra, na ktorú poukazuje žalobca je v tomto prípade nepoužiteľná, neriešila obdobné situácie.

6. Žalobca podal vyjadrenie k vyjadreniu žalovaných 3/ a 5/, v ktorom uviedol, že dôvod absolútnej neplatnosti DHZ neobstojí a v tomto smere odkazuje na obsah svojho odvolania v predmetnej veci zo dňa 01.06.2016. Žalobca zastáva v tejto otázke ten právny názor, že konkrétne vymedzenie hodnôt, za ktoré zamestnanec preberá hmotnú zodpovednosť, nie je podstatnou náležitosťou DHZ, tak je irelevantné zapodievať sa požiadavkami na ten právny úkon, ktorého obsahom je (či má byť) „konkrétne vymedzenie hodnôt, za ktoré zamestnanec preberá hmotnú zodpovednosť“, lebo toto nie je podstatnou náležitosťou DHZ. Rovnako aj okolnosť, na ktorú sa odvolávajú žalované vo vyjadrení, že u žalovaných nemohla vzniknúť spoločná hmotná zodpovednosť, nebola predmetom právneho posudzovania súdom - nie z toho dôvodu pokladá okresný súd DHZ za neplatnú. Zo strany žalobcu nemohlo v tejto veci za žiadnych okolností dôjsť ani k porušovaniu kogentného ustanovenia § 184 ods. 1 ZP, na čo žalované taktiež poukazujú v ich vyjadrení, lebo toto ustanovenie, t. j. prvý odsek § 184 ZP sa vzťahuje iba na prípady individuálnej hmotnej zodpovednosti, nie aj na spoločnú (kolektívnu) hmotnú zodpovednosť. Uvedené vyplýva z doslovného znenia ods. 2 písm. a) až e) § 184 Zákonníka práce, kde sa výslovne upravujú iba tie prípady, v ktorých zamestnávateľ musí vykonať inventúru pri spoločnej hmotnej zodpovednosti.

7. Žalované 2/ a 3/ podali odvolanie voči rozsudku okresného súdu, a to len proti tretiemu výroku napadnutého rozsudku - trovám konania. Namietali nesprávne právne posúdenie. Nesúhlasia s napadnutým rozhodnutím, keď okresný súd neuznal, že tarifná hodnota veci pozostáva aj z úrokov z omeškania ku dňu prevzatia právneho zastupovania, a to napriek tomu, že žalobca neuplatnil voči žalovaným len nárok na zaplatenie istiny, ale aj nárok na zaplatenie jej príslušenstva, konkrétne úrokov z omeškania. Keď majú úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky na náhradu trov konania z pohľadu úspechu, či neúspechu v konaní, tak majú nepochybne vplyv aj na tarifnú hodnotu veci, z ktorej sa vyčísľuje odmena advokáta pri náhrade trov konania. Poukázali na uznesenie 6Co/66/2012 zo dňa 29.11.2012 KS PO. Žalované nesúhlasia s napadnutým rozhodnutím ani v tej časti, v ktorej bola za zastupovanie žalovanej 3/ priznaná náhrada trov právneho zastúpenia len vo výške 50% a nie vo výške 100%. Žiadali, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil a priznal žalovaným 3/ a 5/ k rukám ich právneho zástupcu náhradu trov prvoinštančného konania vo výške 488,56 Eur a zaviazal žalobcu aj na náhradu trov odvolacieho konania.

8. K odvolaniu žalovaných 3/ a 5/ podal vyjadrenie žalobca. Poukázal na to, že v predmetnej veci si voči obidvom žalovaným 3/ a 5/ uplatnil žalobca svoj nárok na zaplatenie istiny spolu aj s nekapitalizovanými úrokmi z omeškania. Pokiaľ žalobca v žalobe nepožaduje priznať úroky z omeškania v ich kumulovanej podobe, ale v ich klasickej „nekumulovanej podobe“, ich kumulovaná podoba (kumulovaná suma) sa nestáva ani predmetom sporu. Poukázal na právny záver vyplývajúci aj z uznesenia NS SR č. 2MCdo/13/2014 zo dňa 29.10.2015.

9. K vyjadreniu žalobcu zo dňa 21.10.2016 podali vyjadrenie žalované 3/ a 5/, v ktorom uviedli, že zotrvávajú na svojej doterajšej argumentácii, majú za to, že neexistuje žiadny dôvod, pre ktorý by pri posudzovaní hodnoty pohľadávky na účely § 10 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. nemalo byť zohľadnené aj príslušenstvo pohľadávky, a teda aj úroky z omeškania v zmysle ustanovenia § 121 ods. 3 OZ, a to pri začatí poskytovania právnej služby. Tieto závery sú v súlade aj s uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Co/78/2012 zo dňa 13.06.2012.

10. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok) a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

11. Z obsahu spisu vyplýva, že odvolanie vo veci bolo podané počas platnosti Občianskeho súdneho poriadku, pričom od 01. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (CSP). Podľa prechodných ustanovení upravených v § 470 podľa odseku 1 platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa odseku 2 právne

účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Odvolací súd preskúmal vec na základe podaného odvolania žalobcov, ktorého právne účinky nastali pred dňom platnosti CSP, pričom aplikoval podľa odseku 1 vo veci už CSP.

12. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s argumentmi žalobcu uvedenými v odvolaní. Okresný súd svoje rozhodnutie založil iba na zistení, že dohoda o hmotnej zodpovednosti s doložkou spoločnej hmotnej zodpovednosti v čl. 1 nespĺňa jednu zo základných podmienok platnosti právneho úkonu, a to určitosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto je absolútne neplatná. Odvolací súd sa s uvedeným právnym záverom okresného súdu nestotožňuje.

13. Predpokladmi vzniku zodpovednosti zamestnanca za škodu sú existencia pracovnoprávneho vzťahu, vznik škody vo forme schodku, uzavretie platnej dohody o hmotnej zodpovednosti a zavinenie zamestnanca. Základným predpokladom zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách je uzavretie platnej dohody o hmotnej zodpovednosti za tieto hodnoty.

14. Zákonník práce výslovne neustanovuje, čo musí byť obsahom DHZ, teda výslovne neustanovuje podstatné náležitosti jej obsahu. Podľa komentára k Zákonníku práce (Tkáč V. a kolektív: Zákonník práce, komentár, Bratislava, Wolters Kluwer 2014, str. 676) dohoda o hmotnej zodpovednosti musí mať písomnú formu, musí byť podpísaná vlastnoručným podpisom oboch účastníkov a zamestnanec, s ktorým je uzatvorená DHZ musí v čase jej uzavretia dovŕšiť 18 rok života a musí byť uzatvorená počas existencie pracovnoprávneho vzťahu medzi jej účastníkmi. Z uvedeného teda vyplýva, že podstatnou náležitosťou dohody o hmotnej zodpovednosti nie je aj konkrétne vymedzenie hodnôt, s ich presnou identifikáciou formou zoznamu a pod., za ktoré zamestnanec preberá hmotnú zodpovednosť. Skutočnosť, že hodnoty zverené zamestnancovi nie sú vymedzené priamo v dohode o hmotnej zodpovednosti, nie sú na ujmu platnosti takejto dohody. Platná dohoda o hmotnej zodpovednosti zakladá medzi zamestnancom a zamestnávateľom iba zvláštny právny režim ohľadne náhrady špeciálneho druhu škody podľa Zákonníka práce; t.j. zodpovednosti za škodu vo forme schodku na takých hodnotách určených na obeh a obrat, ktoré budú konkrétnemu zamestnancovi (pri individuálnej hmotnej zodpovednosti), resp. konkrétnemu okruhu zamestnancov určitého pracovného kolektívu (pri spoločnej hmotnej zodpovednosti) zverené kedykoľvek počas trvania jeho (ich) pracovného pomeru, a ktoré je povinný vyúčtovať, resp. sú povinní vyúčtovať. V prípade schodku budú zodpovedať všetci spoločne hmotne zodpovední zamestnanci celého kolektívu daného jedného pracoviska len za tie hodnoty určené na obeh a obrat, ktoré im boli zverené a za iné nie. Nie je možné prevziať hmotnú zodpovednosť za „všetky“ hodnoty zamestnávateľa určené na obeh a obrat, teda napr. aj za hodnoty na prevádzkach, v ktorých zamestnanec nepracuje. Pri spoločnej hmotnej zodpovednosti stačí, ak tovar, či inú obdobnú majetkovú hodnotu určenú na obeh a obrat prevezme ktorýkoľvek jeden člen kolektívu viacerých spoločne hmotne zodpovedných zamestnancov. Tak je tomu aj v danom prípade, kde sa jedná o predajňu potravín a kde je zásobovanie tovarom (t. j. hodnotami určenými na obeh a obrat) každodenné, t.j. priebežne sú v nich zamestnancom zverované takéto hodnoty najrozličnejšieho druhu, ceny, skladby a kvality. Práve z tohto dôvodu nie je preto možné priamo v texte dohody o hmotnej zodpovednosti pri jej uzavretí písomne dojednať konkrétny zoznam takýchto hodnôt. K platnosti DHZ teda nie je potrebné dohodnúť, aby v nej boli uvedené aj konkrétne odovzdané/prevzaté individuálne určené veci (hodnoty), za ktoré konkrétny zamestnanec preberá hmotnú zodpovednosť, a preto dohody o hmotnej zodpovednosti, ktoré žalobca uzavrel so žalovanými 1/ až 5/ sú z formálneho, ako aj obsahového hľadiska platné. Z uvedených DHZ jednoznačne vyplýva, za aké hodnoty preberajú hmotnú zodpovednosť zamestnankyne, a to hodnoty - hotovosti, ceniny, tovar a zásoby tovaru, tak ako sú aj v zmysle § 182 ods. 1 Zákonníka práce označené, ako veci určené na obeh a obrat (4C 301/2006). Jedná sa teda o každú vec, ktorá má charakter akejkoľvek hodnoty, napr. tržba, hotovosť, tovar a pod., a že tieto musia zamestnankyne vyúčtovať. Podľa názoru odvolacieho súdu z uvedených DHZ jednoznačne vyplýva, aké hodnoty sa majú pokladať za prevzaté. Dohoda o hmotnej zodpovednosti je platná aj v prípade, ak nebola uskutočnená inventúra, aj keď túto podmienku môžu účastníci zakotviť aj v dohode o hmotnej zodpovednosti ako podmienku jej platnosti. (R 12/76).

15. Odvolací súd, preto zrušil rozsudok okresného súdu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci okresný súdom, nakoľko dohody o hmotnej zodpovednosti sú platné. V ďalšom konaní okresný súd doplní dokazovanie vo veci a opätovne rozhodne o nároku žalobcu, pričom sa bude ďalej riadiť právnym názorom odvolacieho súdu ohľadom platnosti dohôd o spoločnej hmotnej zodpovednosti.

16. Pretože odvolací súd zrušil rozhodnutie vo veci samej, zároveň zrušil aj závislý výrok o trovách konania. V ďalšom konaní okresný súd znova rozhodne a v rámci rozhodovania o trovách konania rozhodne aj o trovách odvolacieho konania v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP).

17. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde ( § 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).